

Nr 317.

Av herr **Christiernsson**, *angående värderingen av aktier och obligationer vid avgivande av självdeklaration.*

Inom den del av landets skattedragare, för vilka självdeklareringen är förenad med ett mera betydande arbete, råder missnöje över den korta tid, som står till deras förfogande. Uppskov kan ju beviljas, men som regel gäller att deklaration skall vara avgiven senast den 15 februari, medan tiden förut var den 1 mars.

Särskilda besvär hava de deklaranter, vilka hava en större mängd värdepapper i form av aktier och obligationer i sin förmögenhet. Som norm för värdesättningen av de deklarerandes tillgångar gäller bestämmelsen i KF 28 september 1927 om statlig inkomst- och förmögenhetskatt att värdet skall angivas med hänsyn till förhållandena vid beskattningsårets utgång. I fråga om värdepapper, som noteras å inländsk eller utländsk börs, stadgas att de skola upptagas till det noterade värdet, såframt antagas kan att detta motsvarar vad som må hava varit påräkneligt vid försäljning under normala förhållanden.

Sedan lång tid tillbaka har i fråga om denna värdesättning av aktier och obligationer den anordningen allmänt gällt, att de deklarerande ävensom de deklaraationsprövande myndigheterna följt och lämnat vitsord åt förteckningar, vilka uppgjorts genom frivilligt åtagande av svenska fondhandlareföreningen och lokalt kompletterats på liknande vis. Dessa förteckningar bli alltså de grundläggande för en väsentlig del av deklaraationsarbetet och beskattningen, och genom anordningen skapas reda och möjliggöres ett genomförande av den likhet inför lagen, som måste vara utgångspunkten för all lagstiftning.

I anslutning till de ovannämnda korta lagbestämmelserna utkomma dessa förteckningar över aktie- och obligationsvärdena först ett par veckor in på det nya året. Det tager självfallet tid att inhämta alla behövlige upplysningar, sammanställa materialet och trycka och distribuera detsamma. Med hänsyn till den korta deklaraationstiden hava vederbörande försökt att få förteckningarna färdiga tidigare men nödgats att återgå till den senare utgivningstiden.

Denna väntetid kommer synnerligen olämpligt för särskilt de mer arbetstyngda deklaraanterna. Dessa vilja ägna sig åt sitt deklaraationsarbete så tidigt som möjligt, då ofta det nya arbetsåret ställer alldeles särskilt betungande krav på dem som ledare av stora företag, vilka som regel hava att verkställa sina bokslut med kalenderårets utgång.

Under tiden närmast årsslutet är börslivet som regel ringa och intresseöst. Ett motsatt förhållande torde icke kunna frambringa en notering

av värdepapperen, som kunde anses förenlig med lagens krav på »normala förhållanden» som grundläggande för värderingen. Det synes under sådana omständigheter som om utan förfång för det allmänna men till bestämd fördel för de deklarationsskyldiga sådana anordningar borde kunna träffas, att den värdering, som blivit den allmänt gällande, kunde verkställas med stöd av något tidigare börsnoteringar än de, som framkomma vid själva årsslutet. Sålunda torde börsvärdena omkring den 1 december få anses vara stadgade och klargörande för det normala läget. Vid denna tidpunkt nå börsaffärerna i allmänhet sitt slut för året inför den stundande julhelgen med dess allmänna avspänning av affärlivet.

Av allt att döma måste skattelagstiftningen i sin helhet bliva föremål för utredning i olika syften. Under sådana förhållanden hemställs under åberopande av det ovan anförda,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla att vid kommande utredning angående inkomst- och förmögenhetsskatt uppmärksamhet ägnas åt sådana anordningar, som kunna vara ägnade att utan förfång för statsverkets intressen underlätta det arbete, som måste påvila deklarationsskyldiga med hänsyn till värderingen av innehav av aktier och obligationer.

Stockholm den 23 januari 1935.

Nils Christiernsson.
